

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623202861
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623202861.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. E. F., v konaní o zaplatenie 114,21 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko ako pôvodný žalobca (ďalej len ako „pôvodný žalobca“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.05.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 114,21 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 200,51 Eur od 25.02.2021 až do 20.04.2021, zo sumy 194,21 Eur od 21.04.2021 až do 16.02.2022, zo sumy 144,21 Eur od 17.02.2022 až do 14.03.2022, zo sumy 114,21 Eur od 15.03.2022 až do zaplatenia, a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 225,21 Eur od 25.02.2021 až do 19.03.2021, zo sumy 224,21 Eur od 20.03.2021 až do 20.04.2021, zo sumy 194,21 Eur od 21.04.2021 až do 16.02.2022, zo 16Csp/30/2023 2 sumy 144,21 Eur od 17.02.2022 až do 14.03.2022, zo sumy 114,21 Eur od 15.03.2022 až do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.09.2017 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva"). Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok pôvodného žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Poukazujúc na bod 3.1. Úverovej zmluvy ďalej uviedol, že žalovaná takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 480,03 Eur tak, že túto sumu 313,40 Eur čerpala výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 166,63 Eur predstavujú poplatky, ktoré pôvodný žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalovaná pôvodnému žalobcovi do dňa spísania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu 699,54 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej pôvodný žalobca vyhlásil dňa 24.02.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom

rozsahu. Citujúc bod 3.2 a bod 3.4 časti 3 Úverovej zmluvy, ako aj § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ďalej uviedol, že žalovaná má voči pôvodnému žalobcovi ku dňu spísania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 114,21 Eur, pričom v žalobe bližšie rozviedol, z čoho pozostávajú.

3. Žalovaná k žalobe nepodala žiadne písomné vyjadrenie aj keď bola na to vyzvaná súdom uznesením sp.zn. 16Csp/30/2023-50 zo dňa 13.06.2023, pričom súdna zásielka s uvedenou výzvou, ako aj žalobou a jej prílohami a procesným poučením bola žalovanej doručená dňa 16.06.2023.

4. V nadväznosti na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn. 16Csp/30/2023-51 zo dňa 13.06.2023 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe pôvodného žalobcu, tento písomným podaním zo dňa 26.06.2023 doručeným súdu dňa 28.06.2023 v súvislosti s priemernou RPMN poukázal na skutočnosť, že v rozhodnom čase predstavovala priemerná výška RPMN hodnotu 21,50 %, a odkázal na zdroj, s ktorého pri jej stanovovaní vychádzal (Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2017). Vo vzťahu k zosplateniu úveru uviedol, že dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže predložené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nebolo prvým upozornením žalovanej na nesplácanie úveru. Pôvodný žalobca do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ako posledného kroku, žalovanú viac krát upozorňoval na existenciu dlhu a vyzýval na jeho splatenie tak telefonicky ako aj písomne. Zaslal jej výzvu pred samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, a to dňa 01.12.2020, kedy išlo o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy spolu s informáciou o tom, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy bude veriteľ požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Až následne, keď žalovaná napriek uvedeným výzvam dlžnú sumu neuhradila, pristúpil pôvodný žalobca dňa 24.02.2021 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V súvislosti s overovaním bonity žalovanej uviedol, že schopnosť klienta splácať úver žalobca posudzoval samostatne na základe informácií o konkrétnom žiadateľovi a jeho finančnej situácii (príjmy, výdavky, rodinný stav, spôsob bývania, počet vyživovaných osôb a iné) uvádzaných pri žiadosti o úver. Každá takáto žiadosť o poskytnutie úveru je vyhodnocovaná individuálne a na základe všetkých údajov uvedených v zmluve a to automatizovaným systémom posúdenia žiadosti, ktoré je nastavené tak, aby boli preverené všetky informácie prostredníctvom internetových stránok, pričom sa využívajú najmä stránky telekomunikačných spoločností, obchodný register, živnostenský register, kontrola OP na stránke Ministerstva vnútra SR, či nie je evidovaný ako stratený alebo odcudzený, v úverovom registri SOLUS, NRKI a overenie v Sociálnej poisťovni. V registri SOLUS sa zhromažďujú informácie o klientoch neplniacich si svoje záväzky. Pri žiadosti o úver na základe dopytu klientovho rodného čísla dostáva odpoveď či má nesplatené záväzky v iných spoločnostiach, ktoré prispievajú do tohto registra. NRKI – je nebankový register klientskych informácií. Pri žiadosti o úver na základe dopytu klientovho rodného čísla dostáva odpoveď o pozitívnych aj negatívnych existujúcich záväzkoch klienta. Pôvodný žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od klienta (žalovanej), aby mal dostatočné zabezpečenie úveru, teda trvalý zdroj príjmu, z ktorého môže následne úver splácať. Pri schvaľovaní úveru sa posudzovalo okrem iných kritérií najmä zamestnanie a bonita klienta, ktorý musel mať v príjme obsiahnuté životné minimum v danom období a mesačnú splátku v stanovenej výške spolu s ďalšími jeho záväzkami. Poukázal na to, že v konaní predložil súhlas so spracovaním osobných údajov žalovaného v súvislosti s overením bonity žalovaného, ktorý obsahuje predmetné údaje.

5. Žalovaná sa k uvedenému podaniu nevyjadřila.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 03.07.2023, pôvodný žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh na zmenu žalobcu v súdnom konaní a navrhol, aby do konania na miesto terajšieho žalobcu vstúpil ako nový žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803. K návrhu žalobca priložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 aj s prílohou k zmluve. Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 súhlasila so vstupom do konania podaním doručeným súdu dňa 08.08.2023.

7. Na základe uvedeného tunajší súd uznesením sp.zn. 16Csp/30/2023-132 zo dňa 17.08.2023 rozhodol, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila Spoločnosť EOS KSI

Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 (ďalej len ako „žalobca“). Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2023.

8. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania, na ktorom rozhodol, na deň 04.09.2023, ktorého pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom právny zástupca ospravedlnil ako svoju neúčasť tak aj neúčasť žalobcu. Žalovaná sa uvedeného pojednávania nezúčastnila a ani neospravedlnila svoju neúčasť.

9. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým s výpisom z registratúry obchodného súdu v B.- hlavného zápisu v obchodnom a podnikovom registri vedenom na pôvodného žalobcu, so Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.09.2017, s formulárom „Spracovanie osobných údajov“ podpísaným žalovanou dňa 01.12.2020, s Informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov predloženou žalobcom, s Prehľadom úhrad vedeného na žalovanú pod číslom úverového prípadu: XXXXXXXXXXXXXXXX,VS: XXXXXXXXXXXX, s Potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.06.2023, s Potvrdením o prijatých splátkach registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.06.2023, s písomným prípisom označeným ako „ Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 01.12.2020 a aplikáciou Slovenskej pošty „ Sledovanie zásielok“ k nej prináležiacej, s písomným prípisom zo dňa 26.02.2021 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ a doručenkou k tomuto prípisu, so Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov zo dňa 21.06.2023 a s Výpisom z prílohy k uvedenej zmluve, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údaje, kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie, so Zoznamom registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeným Národnou bankou Slovenska, výsluchom žalovaného a na ich základe zistil tento skutkový stav:

10. Pôvodný žalobca a žalovaná uzavreli dňa 19.09.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264968920267368 (ďalej len ako „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanej okrem iného poskytnutý aj revolvingový spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 5.000,--EUR a aktuálnou výškou úverového rámca 900,--EUR. Spôsob čerpania úveru bol stanovený jednorázovo. Výška mesačnej splátky bola minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,--EUR, splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Zároveň splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci. Jednalo sa o nepoistený revolvingový úver.

11. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 27,48 % p.a. a bola uvedená ako fixná, hodnota odplaty bola uvádzaná 31,13 %, priemerná RPMN bola stanovená hodnotou 21,50 %.

12. Vyššie uvedená zmluvná hodnota priemernej RPMN nezodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Kreditné karty pre 2. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017, nakoľko táto hodnota bola v týchto informáciách udávaná hodnotou 22,42 %, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2017.

13. V zmluve bola tiež uvedený údaj o RPMN a to hodnotou 39,26 %, pričom sa v tejto zmluve nachádzal aj indikatívny výpočet RPMN, podľa ktorého ako predpoklady pre výpočet RPMN boli použité vstupné údaje a síce výška čerpania Revolvingového úveru 900,-- EUR, s výškou mesačnej splátky 86,63 EUR, s poplatkom za správu úveru 2,99 EUR a splatením Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach, pričom pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podľa obsahu uvedeného článku tejto zmluvy podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru a dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru. Zároveň pri tomto indikatívnom výpočte bola uvedená aj celková čiastka k zaplateniu a to sumou 1.072,45 EUR.

14. Vyššie uvedená zmluvná hodnota RPMN nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“: 19.09.2017, /t.j. dátum uzavretia zmluvy/ „výška pôžičky“: 900,-- EUR, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“ : 12, „Deň splátky“ : 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.10.2017 a "Dodatočnom náklade " 0,--EUR pri zohľadnení splátky 89,62 EUR (t.j. súčtu mesačnej uvádzanej splátky 86,63 EUR a sumy 2,99 EUR ako mesačného poplatku za kreditnú kartu), predstavuje hodnotu 42,67 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 1.075,44 EUR. Uvedený údaj o RPMN je tak je uvedený v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa.

15. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2017 so stavom platným k 30.06.2017 bola 21,50 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2017.

16. Z prehľadu úhrad vedeného na žalovanú pod číslom úverového prípadu: XXXXXXXXXXXXXXXX, F.: XXXXXXXXXXXX, ako aj z prípisu žalobcu „ Potvrdenie“ z 15.06.2023 (o odfinancovaní peňažných prostriedkov) vyplynulo, že žalovaná výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia odčerpala na uvedenom revolvingovom úvere celkovú sumu 313,40 EUR.

17. Z tohto prehľadu úhrad vedeného na žalovanú ďalej vyplynulo, že táto na predmetný úverový vzťah zrealizovala do 23.02.2021 /t.j. do dňa, kedy podľa tvrdenia pôvodného žalobcu mal tento zosplatiť predmetný úver/ úhrady v celkovej čiastke 559,54 EUR, a následne po tomto dátume ešte zrealizovala tri úhrady po 30,--EUR v dňoch 19.03.2021, 20.04.2021 a 14.03.2022 a jednu úhradu v sume 50,--EUR dňa 16.02.2022. Spolu tak na uvedený úver podľa predmetného prehľadu ako aj prípisu žalobcu „Potvrdenie“ z 15.06.2023 (o prijatých splátkach) ku dňu podania žaloby uhradila sumu 699,54 EUR. Zo strany žalovanej uvedené skutočnosti neboli spochybnené.

18. Zároveň z uvedeného prehľadu vyplynulo, že sa žalovaná dostala do omeškania s plnením splátok, ktoré boli uvádzané vo výške 15,-- Eur mesačne, a ktoré boli splatné ku dňu 10.09.2020, 10.10.2020, 10.11.2020, 10.12.2020, 10.01.2021 a 10.02.2021. Žalovaná v tomto spore uvedené skutočnosti nenamietala.

19. Podľa časti 3, článku 3 „Následky porušenia povinností klienta“, bodu 3.1 predmetnej Zmluvy, v prípade, ak žalovaná ako klient, nespláca poskytnutý úver riadne a včas, bol pôvodný žalobca oprávnený okrem iného podľa písm. a/ uvedeného článku vyhlásiť aj mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú právny predchodca žalobcu určil v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

20. Zároveň podľa bodu 3.2 predmetného článku bol pôvodný žalobca tiež oprávnený v prípade porušenia povinností žalovanej ako klienta splácať poskytnutý úver, požadovať od nej zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu žalovanej ako klienta, so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná ako klient, bola povinná úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

21. Prípisom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 01.12.2020 žalobca oznámil žalovanej, že k uvedenému dňu eviduje aktuálnu dlžnú čiastku na úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške XX,XX Eur vrátane príslušenstva. Zároveň upozornil žalovanú, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, žalobca bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Podľa aplikácie Slovenskej pošty „Sledovanie zásielok“ uvedená výzva ako poštová zásielka č. RF069055587SK bola žalovanej doručená dňa 07.12.2020.

22. Písomným prípisom zo dňa 26.02.2021 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Predžalobná výzva“ žalobca oznámil žalovanej, že sa ku dňu 24.02.2021 stal jej záväzok z poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 254,21 EUR splatným v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovanú na úhradu tejto dlžnej sumy zloženej z úverovej istiny vo výške 200,51 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 24,70 Eur a nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky vo výške 29,--EUR. Uvedený prípis žalovanej podľa doručienky bol doručený dňa 03.03.2021.

23. Podľa žalobcom predložených dokladov – „Spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení“ - v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru žalobca vykonal šetrenie o majetkových pomeroch žalovanej vyplnením uvedeného tlačiva, kde do príslušných kolóniek boli zapísané údaje o tom, že žalovaná v uvedenom období, kedy sa jej mal poskytnúť úver, bola zamestnaná, a jej čistý mesačný príjem bol XXX,--EUR, v rámci položky „spôsob bývania“ bolo uvádzané, že býva u rodinného príslušníka, kedy mala náklady na nájomné X,--EUR a ostatné záväzky v sume XXX,--Eur, a nemala mať žiadnu vyživovaciu povinnosť. Uvedené údaje boli osvedčené podpisom žalovanej dňa 19.09.2017.

24. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska ku dňu 19.09.2017, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a od 10.07.2017 začal vykonávať činnosť aj EURI (Európsky register informácií). Pôvodný žalobca a ani žalobca neosvedčil, že by bol nahliadol do niektorého z uvedených registrov.

25. Dňa 21.06.2023 uzavrel pôvodný žalobca ako predávajúci a žalobca ako kupujúci Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov. Podľa Výpisu z prílohy k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov pod označením AK 104/26388 mala byť aj pohľadávka vo výške istiny 114,21 EUR identifikovaná cez kód G. H.: XXXXX, ďalej meno a priezvisko žalovanej, jej rodné číslo a miesto jej bydliska.

26. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.09.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264968920267368 (ďalej len ako „Občiansky zákonník“ pokiaľ nie je uvedené inak), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky,

ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 19.09.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264968920267368 (ďalej len ako „Obchodný zákonník“ pokiaľ nie je uvedené inak), pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

31. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

32. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

33. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

34. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.09.2017, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264968920267368 (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“ pokiaľ nie je uvedené inak), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo

na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

38. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

41. Podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky^{17a)} sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

42. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

43. Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

44. Podľa § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

45. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

46. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

47. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

48. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

49. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

50. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie

iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

51. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

52. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

53. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov1) na platobné transakcie1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

54. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

55. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

56. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

57. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným

úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

59. Podľa §1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

60. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

61. Podľa §1 ods. 3 písm. b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

- 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

62. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

63. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

64. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

65. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

66. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

67. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21a)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

68. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu,^{21a)} upravujúcich konkurzné konanie,²²⁾ alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

69. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.⁸⁾

70. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

71. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

72. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

73. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

74. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

75. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

76. Vzťah založený Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 264968920267368 zo dňa 19.09.2017 medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľskoprávnym, a teda uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy ako podľa § 52 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka, tak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). Z predloženej Zmluvy, nie je zrejmé, aby žalovaná pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a tak vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

77. Vzhľadom na charakter uvedeného vzťahu ako spotrebiteľskoprávneho sa súd prvotne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie súčasného žalobcu na vedení tohto sporu. Vychádzal predovšetkým z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného aj v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6).

78. Zároveň súd v súvislosti so skúmaním otázky vecnej legitímácie žalobcu tiež uvádza, že je nepodstatné, že v priebehu tohto konania bola pripustená zmena žalobcu uznesením sp.zn. 16Csp/30/2023-132 zo dňa 17.08.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.08.2023, nakoľko inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá len splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (porovnaj Najvyšší súd ČR sp. zn. 32Odo/743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo/28/2017zo dňa 23.08.2018 resp. uznesenie NS SR sp.zn 2Obdo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021).

79. V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie predpokladov pre vyhovenie návrhu na zmenu účastníka konania, tento skúma skutočnosti predpokladané zákonom len v procesnej rovine, a to z hľadiska spôsobilosti vyvolať procesným návrhom sledované účinky zmeny účastníka konania v zmysle prevodu alebo prechodu práva na iného. Je preto mimoriadne dôležité, a to vzhľadom na charakter právneho inštitútu zmeny účastníka konania (strany sporu) vnímať konanie z dvoch východísk. Prvým

východiskom je konanie sústredené na samotnú zmenu účastníka konania čisto z procesného hľadiska, kedy súd skúma len opodstatnenosť procesného návrhu zmeny účastníka konania vzhľadom na možnosť vyvolať prechod/prevod práv alebo povinností z ich pôvodného nositeľa na iný subjekt. Druhé východisko súvisí s konaním a rozhodovaním vo veci samej, kedy až v tomto štádiu konania súd skúma otázku skutočnej existencie (prevodu/prechodu) práva alebo povinnosti. A to s dôrazom na skutočnosť, že návrh na zmenu na strane žalobcu v konečnom dôsledku za každých okolností podáva subjekt, ktorý je už len formálne v pozícii žalobcu a v dôsledku právnej skutočnosti stratil vecnú (hmotnoprávnu) legitimáciu (porovnaj bod 49 a 50 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn 2Obdo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021).

80. Ohľadom žalobcom označenej právnej skutočnosti (pri rozhodovaní o pripustení zmeny strany sporu – poznámka sudu) tak súd skúma, či vôbec ide o právnu skutočnosť, či ide o takúto skutočnosť, s ktorou právne predpisy všeobecne spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti, teda či nejde o takú skutočnosť, ktorá podľa právnych predpisov nemôže mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, či naozaj nastala (teda napríklad že zmluva o postúpení pohľadávky bola skutočne uzavretá), a či je v konkrétnom prípade spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, o ktorej v konaní ide (teda že sa týka práva alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide). Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, existuje alebo že naozaj na iného prešlo alebo bolo prevedené, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

81. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že ak aj súd v priebehu konania rozhodne o zmene strany sporu, nič nebráni tomu, aby následne v rozhodnutí vo veci samej posúdil, či po vecnej stránke k takémuto prevodu práva resp. povinnosti skutočne došlo, príp. nedošlo.

82. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu –žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj npr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

83. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

84. V prípade postupovania pohľadávok banky zo spotrebiteľského úveru vychádzajúc zo zákona o bankách relevantnými podmienkami pre platné postúpenie takejto pohľadávky zo spotrebiteľského úveru z banky na iný subjekt je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky,

ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018). Zároveň ale súd musí posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky aj skrz § 17 zák. č. 129/2010 Z.z..

85. Pokiaľ ide o splnenie podmienok predvídaných § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a relevantných pre posúdenie platnosti, príp. neplatnosti predmetnej pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho v tomto spore, tieto splnené nepochybne boli.

86. Ak totiž splácanie predmetného úveru žalovaná vykonávala podľa prehľadu úhrad vedeného na žalovanú pod číslom úverového prípadu: 42764469391100,VS: 1435104557 mesačnými splátkami po 15,--EUR, tak pri žalobcom uplatňovanom dlhu 114,21 EUR (bez ohľadu na to či ho súd ďalej vyhodnotil ako nárok oprávnený či neoprávnený), by táto suma bola zaplatená za obdobie cca 7 a pol mesiaca (t.j. 114,21 EUR : 15,--EUR = 7,614 mesiaca), a teda pri zohľadnení skutočnosti, že posledná úhrada na tento úver pred podaním žaloby zo strany žalovanej bola vykonaná dňa 14.03.2022, a za prípadného posúdenia vykonaného predčasného zosplatnenia ako neplatného právneho úkonu (minimálne z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 zo strany pôvodného žalobcu) konečná splatnosť tohto úveru by tak pripadla najneskoršie na obdobie po uplynutí mesiaca november 2022. Keďže k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplatených úverov medzi pôvodným žalobcom a žalobcom došlo až dňa 21.06.2023, je zrejme že k postúpeniu pohľadávky došlo až po celkovej konečnej splatnosti uvedeného úveru a teda k porušeniu ust. § 17 cit. Zákona nedošlo.

87. Pre posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie na strane súčasného žalobcu z hľadiska splnenia predpokladov vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je zase potrebné preukázať, že z jeho strany ako banky bola realizovaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, a že následne po doručení tejto výzvy banky na plnenie bola žalovaná ako spotrebiteľ nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s úhradou uvedeného dlhu, na ktorý bola vyzvaná. Jedine za splnenia týchto predpokladov je možné následne postúpenie pohľadávky (predstavujúcej uvedený dlh žalovanej) považovať za platné.

88. Súd ďalej uvádza, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách má byť uvedená konkrétna suma (zosplatennej) pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Ak výzva obsahuje uvedené náležitosti, možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a až následne možno pohľadávku postúpiť. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky. Uvedenú otázku okrajovo rieši rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/29/2022 z 6. júla 2022, resp. rozsudky uvedeného súdu sp.zn. 6CoCsp/37/z 28.06.2022, sp.zn. 6CoCsp/37/2022 z 28.06. 2022, príp. sp.zn. 5CoCsp/29/2021 z 19. mája 2022).

89. Z toho je zrejme, že za oznámenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať v tomto spore aj „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42764469391100 - Predžalobná výzva“ zo dňa 26.02.2021, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 03.03.2021, aj keď toto v konečnom dôsledku nevyvolalo predčasnú splatnosť toto úveru (z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 zo strany pôvodného žalobcu ako aj z dôvodu, že nebolo realizované do splatnosti nebližšej splatnej splátky nasledujúcej po oznámení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /porovnaj body 12.6,12.7 a 12.8 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných/).

90. Súd tak ustálil, že na strane terajšieho žalobcu je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporu.

91. Zo strany žalovanej v tomto spore neboli vznášané žiadne námietky, pripomienky, či iné vyjadrenia k predmetu sporu. Súd však v danom prípade upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora a to konkrétne na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únievého spotrebiteľského práva.

92. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo porušenie niektorých ustanovení únievého spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ (porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C – 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“, tiež bod 18 rozsudku SÚDNEHO DVORA (druhá komora) z 05. marca 2020 vo veci C – 679/18 – OPR Finance ss.r.o. proti GK (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C – 679/18“).

93. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14, resp. bod 19 rozsudku C-679/18).

94. Povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

95. Pokiaľ navyše vnútroštátny súd ex offo konštatuje porušenie tejto povinnosti, musí bez toho, aby čakal, že spotrebiteľ podá návrh v tomto smere, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou dodržania zásady kontradiktórnosti, a že sankcie, ktoré toto právo stanovuje, rešpektujú požiadavky stanovené v článku 23 smernice 2008/48, ako ich vyložil Súdny dvor (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, body 71, 73 a 74) (porovnaj bod 24 rozsudku C-679/18).

96. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14, resp. bod 41 rozsudku C-679/18).

97. Vnútroštátne súdy, vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 56 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 43 rozsudku C-679/18).

98. Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd nemôže vo veci samej platne zastávať názor, že sa nachádza v situácii, keď nemôže predmetné vnútroštátne ustanovenia vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že české súdy / rozumej súdy členského štátu – poznámka tunajšieho súdu/ vykladali tieto ustanovenia v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha zabezpečiť plný účinok smernice 2008/48 a v prípade potreby neuplatniť z vlastnej iniciatívy výklad

používaný českými súdmi/ rozumej súdmi členského štátu – poznámka tunajšieho súdu/, pokiaľ tento výklad nie je zlučiteľný s právom Únie (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru) (porovnaj bod 44 rozsudku C-679/18).

99. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“. S týmto názorom ústavného súdu sa stotožňuje aj Najvyšší súd SR (porovnaj body 19 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020 uverejnené pod č. 06 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2022- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

100. Do pozornosti súd tiež dáva aj Ústavným súdom SR prezentovaný právny názor(ktorý tento vyvodzuje z judikatúry Súdneho dvora EU) a síce, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok (v spotrebiteľskej zmluve – poznámka súdu) nie je o možnosti, ale o povinnosti: „Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu“ (rozsudok C-243/08, I.:I.:J.:XXXX:XXX, bod 32). Súd má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porov. uznesenie C-76/10, I.:I.:J.:XXXX:XXX, bod 50), a to bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, I.:I.:J.:XXXX:XXX, bod 47) (porovnaj bod 33 odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 416/2022-68zo dňa 13.07.2023).

101. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd podrobil spotrebiteľskoprávny vzťah medzi sporovými stranami založený Zmluvou dôslednému skúmaniu, aj keď zo strany žalovanej ako spotrebiteľa v tomto smere neboli vznášané žiadne námietky a pripomienky v tomto spore. Súd tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne napíňajúc ustanovenia únieového spotrebiteľského práva, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora má súd realizovať ex offo, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovanej ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinného dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali.

102. Postupujúc v zmysle vyššie uvedeného súd po preskúmaní listinných dôkazov zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou nemá všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy, a okrem toho sú tu tiež dané ďalšie skutočnosti, na základe ktorých je potrebné uver poskytnutý na základe vyššie uvedenej predmetnej zmluvy žalobcom žalovanej považovať za bezúročný a bez poplatkov.

103. Pokiaľ ide o samotnú Zmluvu, súd konštatuje, že táto je uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy) a sú v nej jasne a zrozumiteľne uvedené zmluvné strany identifikačnými údajmi vyžadovanými zákonom (§ 9 ods. 2 b./ a d./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Rovnako tak z tejto (pokiaľ ide o jej časť 2) tiež jasne vyplýva, že poskytnutý úver je revolvingovým spotrebiteľským úverom bezúčelovým (§ 9 ods. 2 písm. a./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

104. V zmluve je výška revolvingového úveru uvedená raz ako výška úverového rámca sumou 5.000,- Eur, a raz ako aktuálna výška úverového rámca sumou 900,-Eur. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý

úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejme do akej výšky bola žalovaná oprávnená úver čerpať a za akých podmienok.

105. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že práve k tejto aktuálnej výške úverového rámca sa viažu aj ďalšie podmienky spojené s poskytovaním úveru, na základe ktorých sa tiež stanovovala hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platnej v čase uzavretia zmluvy. Predbežné vyhodnocovanie bonity klienta sa má prejavíť práve v určení maximálne prípustnej hranice úveru, ktorý mu je možné poskytnúť, a ktorého výška bude základom pre určenie ďalších parametrov spotrebiteľského úveru, ktoré sú súčasne aj podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä suma nákladov spojených s úverom, ročná úroková sadzba, počet a výška splátok. Len vo vzťahu ku konkrétne určenej výške úveru, môže veriteľ splniť tiež povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Ak sa pre budúcnosť veriteľ a spotrebiteľ dohodnú na vyššom rozsahu úverového rámca, musí tomu predchádzať opätovné overenie bonity spotrebiteľa a dohoda o podmienkach novej zmluvy. Spôsob vymedzenia úverového rámca 900,-- EUR až 5.000,--EUR predstavuje pre veriteľa výhodné riešenie napr. aj v prípade prekročenia čerpania úverového limitu, avšak nezodpovedá záujmom spotrebiteľa, ktorého núti zotrvať v záväzku s veriteľom, aj keď navýšenie sumy úveru pri nezmenených podmienkach (úročenia, splácania) môže byť nevýhodné (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/3/2021 zo dňa 08.07.2021).

106. Vzhľadom na uvedené nedostatky preto súd s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g./ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v zmluve chýba reálne údaje o výške spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na to súd uvádza, že pre túto absenciu určitého vymedzenia výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g / zákona č. 129/2010 Z.z.), je potrebné tento úver poskytnutý žalovanej žalobcom považovať v zmysle §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za úver bez úrokov a bez poplatkov.

107. Ďalej súd konštatuje, že v zmluve je uvedená výška mesačnej splátky, resp. spôsob jej určenia a síce minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,--EUR, ako aj splatnosť mesačnej splátky na 10-tý deň v mesiaci (§ 9 ods. 2 písm. l./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

108. V danom prípade súd zohľadnil špecifický charakter revolvingového úveru, ktorého podstatou je jeho opakovanie s dohodnutým úverovým rámcom, a preto je zrejme, že niektoré náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. nemôžu byť splnené (napr. konečná splatnosť úveru).

109. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je však údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Je vlastne indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. A zároveň takýmto indikátorom je aj uvedenie príslušnej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov v danom období, aby si tak spotrebiteľ mohol porovnať relevantné údaje o tom, či sa mu s dotýčným poskytovateľom úveru oplatí vstúpiť do zmluvného vzťahu z hľadiska nákladov, ktoré tento úver má obnášať pre neho v porovnaní s nákladmi, ako existujú v rámci príslušného segmentu na relevantnom trhu.

110. Pokiaľ ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné túto ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítať podľa počiatkových základných údajov v zmluve, čo napokon je zrejme aj zo samotnej predmetnej zmluvy, kde takýto indikatívny výpočet RPMN je obsiahnutý. V predmetnej zmluve je síce uvedený indikatívny výpočet RPMN, avšak tento plne nekorešponduje s reálnym stavom úverového vzťahu medzi stranami sporu.

111. Hodnota RPMN uvedená v zmluve hodnotou 39,26 % p.a. nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“: 19.09.2017, /t.j. dátum uzavretia zmluvy/, „výška pôžičky“: 900,-- EUR, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“ : 12, „Deň splátky“: 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.10.2017 a "Dodatočnom náklade" 0,--EUR pri zohľadnení splátky 89,62 EUR (t.j. súčtu mesačnej uvádzanej splátky 86,63 EUR a sumy 2,99 EUR ako mesačného poplatku za kreditnú kartu), táto hodnota predstavovala hodnotu 42,67 % p.a.. Je zrejme, že pri tomto indikatívnom výpočte RPMN pôvodný žalobca do tohto výpočtu sumu mesačného poplatku za kreditnú kartu vo výške 2,99 EUR nezahrnul. Uvedený údaj je tak uvedený

v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, čo má za následok že predmetný úver je potrebné v súlade s § 11 ods. 1 písm d./ zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu.

112. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 21,50 % ročne, ktorá však v čase uzavretia predmetnej zmluvy už nebola podstatnou obsahovou náležitou predmetnej zmluvy. Táto hodnota nekorešponduje s údajmi vyplývajúcimi zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií pre Kreditné karty pre 2. štvrťrok roku 2017 so stavom platným k 30.0.2017, ktorá bola 22,42 % p.a., a ktorá bola na stránke Ministerstva financií SR zverejnená dňa 31.07.2017, teda pred uzavretím predmetnej zmluvy. Uvedená skutočnosť však tohto času nemá žiadnu právnu relevanciu na daný spotrebiteľskoprávny vzťah.

113. Žalobca nepreukázal ani to, že si pri uzatváraní zmluvy riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého bol tento povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

114. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobca ako zahraničná banka, bol, resp. je podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z povinný s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

115. Podľa § 7 ods.17 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol žalobca ako veriteľ povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zároveň podľa § 7 ods.17 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol žalobca ako veriteľ povinný vynaloženie tejto odbornej starostlivosti aj hodnoverne preukázať.

116. Vzhľadom na uvedené a to aj s prihliadnutím na výzvu tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp.zn. 16Csp/30/2023-51 zo dňa 13.06.2023, preto povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že pri posudzovaní bonity žalovanej postupoval v súlade s § 7 ods. 16 a 17 citovaného zákona a teda vykonal overenia bonity žalovanej v príslušných databázach, čo mal aj následne súdu riadne zdokladovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností.

117. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ku dňu 19.09.2017, t.j. ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou, boli už v prevádzke štyri takéto databázy, a sice Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015 a EURI (Európsky register informácií), ktorý začal vykonávať činnosť od 10.07.2017.

118. Nesplnenie si tejto jeho povinnosti hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti vo forme nahliadnutia do príslušných registrov je preto potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu, resp. pôvodného žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a preto je potrebné predmetné úver z danej zmluvy aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov.

119. Keďže predmetný úver vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vo vzťahu žalovanej vznikol čo do istiny len nárok na vrátenie sumy žalovanou na tomto úvere vyčerpanou a z jej strany dosiaľ neuhradenou. Podľa žalobcom predložených dokladov, žalovaná ku dňu podania uvedenej žaloby mala na tomto revolvingovom úvere vyčerpať celkovú sumu 313,40 EUR, pričom zároveň ku dňu podania tejto žaloby mala na uvedený úver uhradiť sumu v celkovej

čiasťke 559,54 EUR. Žalobcovi tak nevznikol nárok na žiadnu istinu a preto súd žalobu v uvedenej čiasťke zamietol a rovnako tak aj čiasťke uplatňovaných zmluvných úrokov.

120. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho čiasťke, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

121. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

122. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

123. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

124. Žalobca si voči žalovanej uplatňoval úrok z omeškania počnúc od 21.02.2021. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že k uvedenému dňu zo strany žalovanej boli vykonané úhrady vo výške 559,54 EUR, a tieto v plnej miere pokryli sumu 313,40 EUR, na ktorú mal žalobca z tohto úverového vzťahu pre jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť jedine nárok. Je tak zrejmé, že k 21.02.2021 sa žalovaná vo vzťahu k žalobcovi nedostala do omeškania s úhradou žiadnej čiasťky, vyplývajúcej z tohto úveru, a preto žalobcovi nemohol vzniknúť nárok ani na žiaden úrok z omeškania. Súd preto žalobu žalobcu zamietol aj pokiaľ ide o ním uplatnený úrok z omeškania.

125. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

126. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

127. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

128. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

129. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inšťancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

130. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

131. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

132. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

133. Súd pri posudzovaní úspechu strán sporu tak vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovanej v tomto spore bol 100%. Žalovanej ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila.

134. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

135. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bol úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

136. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.